

kan ikke være nogen paatrængende Nødvendighed for at træffe en saadan Foranstaltning, som den, hvorom der her er Tale, nemlig at faae en extraordinair Lærer ansat som Overlærer; men man maa kunne vente fra den ene Rigsdag til den anden, og da vil man kunne begjære det. I fald det saa ansees for trængende, voteres det; men som Paragraphen her staar, troer jeg, den indeholder et urigtigt finantseelt Princip, og derfor var det maaskee bedst, den udgik. Det er paa ingen Maade min Mening at være imod, at noget Saadant, som Paragraphen tilstiger, kunde finde Sted, at en saadan extraordinair Lærer kan antages og betales, som her er foreslaaet, men jeg vil kun have, at det til den Tid, det behøves, skal holdes paa den sædvanlige Maade, at for hvert enkelt Tilfælde Trangen skal godtgjøres og Midlerne erhverves ved Rigsdagens Bevilling. Man skal ikke overgive dette i Administrationens Magt; thi man maa vel lægge Mærke til, at hvormeget man end hædrer Administrationen, og hvor aldeles uafhængig af ydre Indflydelse den end er, saa føler den sig dog ofte trængt af Dunstet om at anvende duelige Personer, som den finder paa Markedet, Personer, der ere meget duelige, men som ikke have en Anvendelse, der giver dem Penge. Den vil nødig lade dem gaae usørgede, og den føler da paa eengang, at der ved et Seminarium er Trang til en Overlærerpost, en Trang, som den maaskee ikke vilde have følt, naar den ikke havde været stillet ligeover en trængende Person. Man kommer derved ind paa et Gebeet, som stedse er vanskeligt, og som det er bedst at holde sig borte fra itide.

Der er i § 1 en Bestemmelse, som siger, at Seminarieforstanderen, naar han tillige har et Præstefald, skal have 400 Rd. Tillæg, og der-

som han behøver en Capellan, skal han endnu have 200 Rd., altsaa i det Hele 600 Rd. Skulde det dog ikke være bedre at gaae en Middelvei, og sige: enhver Præst, der tillige er Seminarieforstander, skal have en Capellan, og derfor skal han istedetfor 400 Rd. have 500 Rd.? Tag en fast Løn, men gjør det til en Betingelse, at der skal være en Capellan. Det forekommer mig oveniud, at en Capellan, ansat paa et saadant Sted, aldrig vilde være overflødig; thi, har han mere Tid end den, der behøves til at udføre de præstelige Forretninger, som Præsten ikke selv kan udføre, fordi han er Seminarieforstander, saa vil han kunne bruges ved Seminariet, i alt Fald som Timeslærer, og han vil efter al Sandsynlighed være mellem de dueligste Lærere, som Seminariet kan faae.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med Hensyn til de Øttringer, der ere fremkomne fra den sidste ærede Rigsdagsmand, skal jeg, hvad § 1 angaaer, tillade mig at bemærke, at det jo vistnok ikke er nogen Forandring af særdeles væsentlig Betydning, som han ønskede; der var imidlertid dog en lille finantseel Forskiel af 100 Rd., men som jeg ikke antager, den ærede Rigsdagsmand lagde stor Vægt paa. Der kunde vistnok være Endeel, som talte for Dnsfeligheden af, at der havde en personel Capellan, hvor den vedkommende Præst tillige fungerede som Seminarieforstander, og det vil vel ogsaa i de fleste Tilfælde vise sig, at en saadan ønskes, men det kan dog ikke nægtes, at der kan være saadanne Forhold tilstede, at en personel Capellan er overflødig, og en almindelig Forskrift om, at en saadan i alle Tilfælde skulde holdes, vilde derfor neppe være ønskelig at faae indført i Loven.